

viclenia, nu-i crede și vezi-ți de treaba ta.

Voia lor încă e să deznădăjduim de mântuirea noastră, crezând că răul cu care ei ne îmbie vine din noi și-i răutatea noastră. Și să ne facem așa frați ai lor. Tu însă cunoaște că firea-ți este bună, deși tu ești slab și greșești; că sufletul tău viază prin Duhul Sfânt; că răul e străin de ființa noastră și dracii se ostenesc să-l altoiască în suflet, ca să-i schimonosească chipul.

Încă și cu visele își fac drum în suflet, otrăvindu-i, nesimțit, adâncul, ca să ne începem ziua înținați de chipuri și cugete necuvioase. Tu însă, când te deștepți, alungă amintirea viselor de noapte, căiește-te de răutatea și murdăria lor, și lesne ai să scapi de ele, nerănit. Iar de e visul încă viu, vie să-ți fie și căința, și o să piară.

Tu ține minte că în toată vremea și în tot felul și peste tot dracii ne războiesc, ori de vin în cete, ori câte unul, rând pe rând. I-ai biruit o dată? Vin cu altă viclenie și te hărțuiesc mereu, doar-doar te-or pierde.

Ispitele sunt primejdii de moarte pentru suflet. De ții la viața lui, la

vreme de ispită nu sta pe gânduri, zbate-te ca unul prins în vârtoare și gata să se înece.

Războiul nevăzut cu dracii e război de o viață. Că mereu dau târcoale, căutând să ne înghită (1 Pt 5, 8).

Cu rugăciunea îi scoți din suflet, și tot cu rugăciunea-i ții departe, spune Părintele Serghie, urmând lui Macarie Egipteanul și lui Diadoh al Foticeii. Veghează, dar, să ai pururea în suflet rugăciunea, ca nu cumva, aflată goală casa sufletului tău, măturată de lene și împodobită cu părerea de sine, diavolul scos afară să nu se întoarcă cu alte șapte duhuri încă și mai rele și să-și facă sălaș în el (cf. Lc 11, 24-26).

Adu împotriva lor pe acestea trei: căința, smerenia și rugăciunea. Încă și trezvia, bărbăția, sfânta mânie împotriva lor. În ispite și lupte, fii tare, neclătinat, neînfricoșat de ele. O inimă bărbată se câștigă cu rugăciunea nefurată a inimii.

Sursa: **Jean-Claude Larchet**, *Învățătura Părintelui Serghie – Ține candela inimii aprinsă*, Editura Sophia, 2015

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 19 dec.	08:00	Sfântul Maslu
Vineri 22 dec.	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 23 dec.	18:00	Vecernia
Duminică 24 dec.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	18:00	Vecernia și Litia

Programul liturgic poate suferi modificări. Pentru a fi la curent cu ultima variantă vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Cel mai tragic mi se pare a fi nu faptul că oamenii îndeobște suferă mult, ci faptul că mor fără să fi cunoscut pe Dumnezeu.

– Părintele Sofronie Saharov

Nr. 234 / 17 decembrie

VIATA ÎN HRISTOS

❖ La Dumnezeiasca Liturghie, rugăciunile nu trebuie rostite pe un ton personal, căci, în acel ceas, preoții îi reprezintă pe toți cei ce se roagă, și de aceea nu trebuie să se roage cu simțăminte personale. Ei nu slujesc ca indivizi.

❖ Apusenii și-au pierdut credința și au căzut în viețuirea trupească, dar au o cultură, fie ea omenească și raționalistă - care îi ține la un anumit nivel, coborât încet-încet. Au, vasăzică, într-o mare măsură noblețe, și undeva se opresc, nu ajung „la podea”. Ortodocșii însă, atunci când își pierd credința, nu au cultura lumească care să-i susțină și ajung direct „la podea”.

❖ Apusenii au pierdut Ortodoxia, cea care arată calea mântuirii. Astfel, unii dintre ei se sprijină pe rațiune, separat de inimă (raționalism), iar alții se sprijină pe sentiment, separat de rațiune (sentimentalism).

❖ Numai prin Duhul Sfânt se unește mintea cu inima, iar omul se face după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

**PĂRINTELE
IEROTHEOS
VLACHOS**

**MITROPOLIT DE
NAFAKTOS ȘI
HAGIOS VLASIOS**

❖ Cred că mântuirea lumii se face prin Biserica Ortodoxă. Biserica Ortodoxă este mereu asemenea lui Hristos Celui Răstignit. Și noi suntem răstigniți, nu răstignitori.

❖ Cu cât dobândește cineva mai multă autoritate înaintea oamenilor, cu atât trebuie să fie mai atent la ceea ce spune sau scrie, căci poate spune ceva ce nu e ortodox, și datorită prestigiului pe care îl are, acel lucru se va răspândi grabnic, dând naștere astfel unei mari primejdii.

❖ Dogma Sfintei Treimi are legătură cu viața noastră, de vreme ce omul este după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Care este legătura noastră cu Dumnezeu? Persoana-ipostas. Tatăl trăiește în Fiul și în Duhul Sfânt. Fiul trăiește în Tatăl și în Duhul Sfânt. Duhul Sfânt trăiește în Tatăl și în Fiul. Această unitate nu anulează calitățile ipostatice specifice ale Persoanelor.

❖ Și noi am fost creați ca persoane, spre a avea comuniune cu Dumnezeu Treimic. Înăuntrul nostru există principiul ipostatic. După păcat am devenit indivizi, egoiști. Acum însă, uniți fiind cu Hristos, se pune în lucrare principiul ipostatic și devenim cu adevărat persoane. Avem dragoste pentru Dumnezeu și pentru toți oamenii. Modul în care Dumnezeu Se exprimă ca Persoană este dragostea Sa, prin care a pogorât până la iad; și persoana noastră se exprimă tot prin dragoste, dragoste ce pogoară până la iad, prin deșertare și ură de sine.

❖ Noi, creștinii, devenim persoane atunci când ne unim cu viața în Hristos și trăim, prin dragoste, în celelalte persoane.

❖ Creștin ortodox este acela care are dreaptă slăvire, adică dreaptă credință, și totodată dreaptă doxologie și dreaptă rugăciune - adică unirea credinței cu rugăciunea și cu slujirea liturgică.

❖ Ca ortodocși, credem și-L slăvim pe Dumnezeu Cel în Treime, slăvind-L pe Dumnezeul Treimic. Aceasta este diferența dintre noi și celelalte, care au un Dumnezeu uni-
ipostatic.

❖ Dragostea noastră către Dumnezeu și către fratele este o mărturisire de credință. Prin urmare, atunci când iubim pe Dumnezeu, Îl mărturisim pe Dumnezeu.

❖ Celelalte religii și sisteme filosofice concep și construiesc noțiunea de Dumnezeu îndeobște pornind de la om. În Biserica Ortodoxă însă, omul este cel perceput prin prezența lui Dumnezeu, de vreme ce omul este după chipul și după asemănarea lui Dumnezeu. Prin urmare, dreapta cunoaștere a lui Dumnezeu este premisa cunoașterii omului și a soluționării problemelor lui.

❖ Fiecare se mântuiește într-un mod propriu. Propovăduirea Bisericii este generală, dar fiecare ia ce-i este de trebuință și înaintează prin nevoință și ascultare, adică prin împlinirea poruncilor lui Hristos.

❖ Vom avea dragoste pentru ceilalți atunci când ne vom ruga

pentru ei. Pentru a înțelege ce anume îl frământă pe aproapele, trebuie să ne rugăm din inimă pentru el. Atunci vedem ce nevoi are și ne îngrijim pentru rezolvarea lor.

❖ Dacă inima nu simte ceva, nu trebuie să grăiască.

Sursa: **Ierotheos Vlachos**, *Știu un om întru Hristos: Starețul Sofronie, isihastul și teologul*, Editura Sophia, 2013

**JEAN-CLAUDE
LARCHET**

TEOLOG ORTODOX FRANCEZ

RĂZBOIUL DUHOVNICESC

Dracul lucrează, nu stă degeaba. Ca unul cu duh străvăzător, Părintele Serghie a vorbit despre asta și a dat și sfat duhovnicesc. Împotriva duhului necredincios al vremii noastre, care crede numai în ce se poate vedea și pipăi, aducea cuvântul Scripturii și al Vieților de sfinți despre lucrarea

nevăzută a puterilor vrăjmașe, adevărită prin cercarea lucrului de cei ce merg pe calea cea duhovnicească. Neștiința asta e o mare înșelare și o nenorocită robie, din care cu greu putem ieși.

„Cea mai mare viclenie a Satanei - spunea - este să te faci să crezi că nu sunt draci pe lume”. Celor care-i fac pe plac, nici nu-i nevoie să li se arate; cu ură însă și furie se ridică împotriva celor ce se sârguiesc să împlinească voia lui Dumnezeu, și lor lucrarea lui le e vădită.

Lucrează mai cu seamă la ceas de rugăciune, în două chipuri: aducând asupra noastră toropeală, lene și silă, ca să ne întoarcem de la ea; și încă ademenind cu șoapte, cu gânduri rele, adică, cu ispite, sau măcar cu orice gând de rând, ca să ia mintea de la rugăciune. Gătește-te de ele și nu te tulbura, că-s bine știute și obștești; fii tare și adu împotriva lor răbdarea în duh de pocăință.

Cu gânduri rele, momeli de-ale lor, încearcă să trezească luarea-aminte și pofta inimii. Că vor să stea cu noi de vorbă, și noi cu ei, și așa ușor să se strecoare în suflet, de unde cu greu mai poți să-i scoți. Taie-le, dar, din prima clipă vorba, și șoapta lor n-o asculta. Iar de greșind, începi vorbirea cu ei, luptă până la sânge să-i birui în cuvânt.

Și câte nu fac dracii să surpe rugăciunea! Nu-i vreme acum, îți suflă, ca să te rogi. Te roagă altă dată și în loc mai potrivit. Ești ostenit și mintea nu ți-e la rugăciune. La ce bun, atunci, să te mai rogi. Știindu-le